

**POSITIONES
PARADOXAE DE DOLO
CULPA DILIGENTIA ET
CASU FORTUITO. EX L.
23. DE R.J. &...**

Sebastian Krebs, Valenti Gonzaga

*Magnifico, Amplissimis, Consultissimis, Experientissimis.
& eximjs Viris*

Dn. LEOPOLDO HAKELMAN IC. Iuridicæ Facultatis Ordinario, Professori Publico & assessori Judicij provincialis Lipsiæ dignissimo.

Dn. ANDRÆ DOERERO Philos. & Med. D. celeberrimo, & Sereniss. Elect. Sax. Archiatro meritissimo, &c.

Dn. JOHANNI SEUSIO JC. Synedrij Ecclesiastici Dresdensis Secretario vigilantissimo.

Dn. M. JOHANNI FRIDERICHŌ Profess. Publ. & p.t. Decano Philos. Facult. Lipsi. Spectatissimo.

*Dyn. Præcept. Susceptorib., Mæcenatib. Fautorib.
& Promotorib. suis ætatem suspiciendus,*

Has positiones

*In Academicum Exercitium,
Grati animi testamen,
Observantia tesseram,*

Offert

Respondens.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

FRequens & varijs anfractibus implicata est hæce materia, quos dum more usitato inquirimus, baud alienam & discentium studijs incommodam videmur rem peracturi.

POSITIO I.

Ad evidentiam hujus materiæ, culpam in genere (1.) definimus, Factum omne (2.) inconsultum, (3.) quo nocetur aliqui; (4.) & rectè dispescitur in culpam malitiæ (5.) & culpam imprudentiæ. (6.)

(1.) Quo significatu capi solet, ut dolum omnem & malitiam comprehendat. Hinc Cic. l. Off. cavendum, ne major pœna quàm culpa sit. (2.) etiam quòd omissum neglectumvè est, quippe facti verbo quoq; continetur, ut non fiat. §. ult. Instit. de V. O. (3.) ut discernatur à dolo. l. 23. de R. J. l. 7. Arbit. tutel. (4.) Don. 16. Com. 7. alijs reipsa tamen convenientibus verbis definiunt Cujac. 19. obs. 24. Greg. Tholos. Synt. Jur. l. 21. c. 11. n. 2. Gædd. ad l. 213. §. ult. de V. S. Decian. tr. Crim. l. 1. c. 6. n. 4. (5.) cujus sit mentio in l. 226. de V. S. (6.) hujus verò, in d. l. 213. §. ult. ff. cod. t. t. Inst. de obl. quæ q. ex delict. L. Servius. 21. §. fin. ff. de Negot. gest. l. 25. §. qui columnam. ff. Locati. Et huic divisioni unanimi suffragio subscribunt per l. 91. §. 1. de V. O. Gædd. d. l. num. 1.

Lubler de incend. c. 4. n. 2. Vult. in disc. Schol. c. 15. Delrio
ad l. 23. de R. J. Niel. disp. feud. 3. in Cor. lit. F. Hillig. ad
Don. d. l. lit. J. in fin.

POSITIO II.

Culpa malitiæ, propriâ voculâ dolus (7.) nuncu-
patur, qui in summo genere describi potest consi-
lium, (8.) quod sicut aliud bonum, aliud malum,
(9.) ita dolus alius bonus, alius malus est (10.)

(7.) Vult. d. l. pag 123. (8.) Horom. 4. obs. 4. (9.) L. con-
siliij 47. de R. J. §. tua tantum. Inst. mandat. l. si. 7. §. præ-
tor. II. ff. de Public. in rem act. (10.) l. 1. §. 2. & 3. de dolo
Anton. Faber in Rational. ad d. l. 2. §. 2. ff. d. t. Cagnol. la-
tif. in l. 202. vers. 5. n. 66. & seq. de R. J. Plotus de in lit. ju-
rand. §. 99. n. 30.

POSITIO III.

Dolus bonus (11.) describitur, machinatio seu
solertia (12.) adversus latronem, inimicum vel pub-
licum hostem instituta, quam solertiam licitè usur-
pamus (13.)

(11.) *De hoc loquitur D. Paul. 2. Epist. ad Cor. cap. 12. v. 16.
ego vos non gravavi, sed cum essem astutus, dolo vos decepi. Ti-
raq. de Vtr. retr. in præfat. n. 71. in fin. adde hic 1. Reg. 3. v. 22.
Sic dolus bonus est, cum quis pollicetur Judæis se ad illorum religio-
nem convolaturum, ut ab eis discat linguam, quâ perceptâ, eos re-
fello. Costal. in l. 1. de dolo. sic, quando Rebecca & Jacob,
calido stratagemate, Esau praripuerunt benedictionem primo-
genitura; instinctu enim divino ac Isaaco non improbante & Deo
ratum habente, id factum est. Gen. 27. Osee c. 12. Huc pertinet,
quod Quint. Fab. Labeo, cum à rege Antiocho, quem bello su-
pera-*

peraverat, ex fœdere iſto dimidiam partem navium accipere deberet, medius naves omnes ſecuit, ut ſic totâ claſſe eum privaret. Val. Maxim. l. 7. c. 3. Committitur hic dolus ſapè reipsâ & incuriâ contrahentium, quando ſe invicem decipiunt, quod licitum eſt negotiativè. l. 22. §. fin. Locati. Speckhan. Cent. 2. cl. 2. q. 13. cui deceptioni, ſi accedat conſilium, ſit impoſtura. l. 3. §. 1. verſ. item ſi ff. ſtellionat. (12.) Mynſ. ad pr. Inſtit. de obl. quæ q. ex cont. (13.) l. 1. §. non fuit de dolo. Paul. Buſ. l. 1. ſub. Jur. c. 19. num. 4. Lipſ. 5. Polit. c. 17. non autem ſi fides hoſti data ſit, nam tunc præciſè venit ſervanda. Danæ 2. Eth. Chriſt. cap. 9. Hotom. ill. q. 7. Andr. Fritz. decad. 5. ill. qq. th. 5. & 7. Fach. l. 9. contr. c. 58. Schult. tr. An hæretico ſervanda fides. Diſſ. Machiav. com. l. 2. cap. 13. & l. 3. cap. 42. & c. 18. de principe: quem refutat Autor. Comm. adverſ. Machiav. l. 3. Theorem. 21. 22. 18. etiam quando fides data à privato. l. 21. de Neg. geſt. Præcept. Hakelm. ill. qq. diſp. 9. theſ. 1. ad lit. i. diſſ. Zaf. in Apolog. adv. Eck. num. 11. & ſeqq. q. 5.

POSITIO IV.

Dolus malus, (14.) definitore Labeone, (15.) eſt omnis calliditas, fallaciâ, machinatio, ad circumveniendum, fallendum alterum adhibita (16.) qui, ſi det cauſam bonæ fidei contractui, ipſo jure contractus corrui. (17.)

(14.) *De quo in præſentiarum nobis dantaxat eſt ſermo, & qui plerumq; intelligitur, niſi materia aliud ſuadeat. Vult. l. 1. J. R. c. 7. num. 68. hic datam culpam in ſe continet. l. 5. §. 15. ff. ut in poſſ. legat. niſi ab eo ſeparetur. l. 8. §. final. Mandat. & vocatur delictum. l. 1. §. planè. ff. de tut. & rat. diſtrah. illi ſemper fraus ineſt. l. 7. §. 10. de pact. ac bona fides opponitur l. 5. C. de Reſc. Vend. proinde conventio, Ne dolus præ-*

stetur, jure non admittitur : Non enim minorem continet tar-
 pitudinem. l. 1. §. illud non. ff. de pos. quàm si paciscatur ne fur-
 ti aut vi bonorum raptorum, aut injuriarum teneatur, si furtum
 committatur, si rapinam vel injuriam inferat. l. si unus §. 4. de
 pact. Giph. ad l. 23. de R. J. n. 19. Delrio hic c. 20. latè Bronh.
 Misc. 1. aff. 17. (15.) Ulp. l. 1. & seq. de Dolo. Serviana tamen
 doli mali descriptio, malè fuit rejecta à Labeon. Arum. in Pan. disp.
 6. th. 10. (16.) Talem admisere Juvenes Romani, quando virgines
 Sabinas invitatis ad spectacula ludorum rapuerunt ad conjugia.
 Liv. l. 1. decad. 1. Sic, quod Thraces, pactis cum hostibus aliquot
 dierum inducijs, noctu agros hostium depopulati sint, quos accu-
 sat Cic. l. 1. Off. (17.) l. & eleganter ff. de dolo. Instricti ve-
 rò Juris Judicijs siue det siue incidat ipso Jure subsistit, sed doli
 actione & exceptione emendatur. l. dolo: C. de inutil. stipul.
 Hackelm. ill. qq. disp. 2. thes. 6. ubi dissentientes magno nu-
 mero cumulat. Bronh. cent. 1. aff. 57. Arum. in pand. d. l.
 thes. 13.

PÒSITIO V.

Culpa verò Imprudentiæ, (18.) specialem appel-
 lationem, generis nomine retento, servat. Estq; cul-
 pa desidiosa cum imprudentia seu imperitia con-
 juncta: (19.) atq; in tres gradus, (20.) non species,
 (21.) dividitur, latam, levem & levissimam. (22.)

(28.) Hac à dolo & fraude separatur. Delrio p. 118. (19.) Dd.
 in d. l. 23. quæ sit circa res alienas, proprijs namq; in rebus tantum
 abest, culpa ut exigatur, ne dum puniatur l. 18. §. 1. solut. matrim.
 (20.) Ex triplici diligentia gradu, ex ætissima, communi & mino-
 ri, seu summa, media, infima. Greg. Lopetz. animad. c. 17. n.
 3, & 4. Lyclama. 7. memb. 34. Pet. Greg. Syntag. 21. num. 3.
 Lubl.

Lubl. d. t. c. 4. n. 33. & seq. (21.) Petr. Fab. l. 23. de R. J. p. 138. *magis namq; & minus non constituunt diversas species.* l. ult. de Instr. & Instr. leg. l. ii. ff. quemadm. serv. amitt. Treutl. vol. 1. disp. 26. th. 2. lit. a. (22.) l. cū res 47. §. pen. de Legat. 1. Diff. Delrio hic. c. 1. Donel. 16. com. 7. qui culpam levissimam non agnoscunt. *Aliter diff. Seb. Medic. tract. de cas. fort. p. 1. q. 10. n. 2. & Lorient. tr. de R. J. axiom. 158. & seqq. qui sex culparum species enumerant: sed legum vestigijs insistere satius putamus cum Vult. in disc. Schol. c. 15. quandoquidem hanc traditionem mutuati sint JC. ab Ethicis Kekerni l. 1. Eth. c. 2. n. 13.*

POSITIO VI.

Lata culpa (23.) describitur, crassa & supina ignorantia, quā homines circa res negligunt, quod fieri oportet, vel faciunt, quod fieri non debet (24) Et admittitur partim per imprudentiam, partim imperitiam, & partim negligentiam. (25.)

(23.) *Vocatur nimia negligentia* l. 213. §. 2. de V. S. dissoluta l. 29. Mandat. manifesta l. 2. C. Arbit. tutel. magna l. 226. de V. S. culpa latior l. quod Nerva. 32. ibi Gotofr. ff. de pos. comparativo usurpatio pro positivo Vult. d. l. p. 124. quod sit ornatus causa. Hillig. d. l. lit. N. huic culpa diligentia opponitur. l. 72. ff. pro socio. Bocer. ad l. 23. c. 3. n. 4. (24) l. qui non 121. de R. J. l. 55. de edil. Edict. l. 123. de V. S. ubi Gædd. Hoc loco questionis est, cum infamia duplex sit, facti & Juris. l. 2. ff. de obseq. libert. An lata culpa infamiam facti irroget? Quod intrepidè negat Coras. Mis. 4. c. 2. n. 9. hinc suā sponte fluit, Tutorem ob latam culpam remotum ignominia labem non incurrere §. Suspectus. Instit. de susp. tut. Arum, Pand. disp. 16. th. 12. Bronch. 3. assert. 19. Georg. Mart. in Cont. non contr. pag. 45. in contrarias partes inflectunt

influent animum, & cum eo calamum. Cujac. 7. obs. 8. Don. d. l. ubi Hillig. lit. X. Cothm. disp. ult. l. i. Coron. 2. (25.) Delrio p. 131. *ibi exempla.*

POSITIO VII.

Et hæc culpa regulariter in contractibus dolo æquiparatur, (26.) eiq; proxima est, (27.) secus vero in delictis, (28.) exceptis quibusdam casibus, (29.)

(26.) l. 1. §. is quod; 5. in fin. de O. & A. l. 29. pr. Mandat. l. 11. ff. de Incend. Delrio f. 126. & seq. & pœnis pecuniarijs. l. 1. §. 2. ff. si is qui test. liber. *Sic in quasi delictis.* l. Filius fam. 15. de Judic. *etiam ex quibus infamia irrogatur.* l. 11. §. ult. ff. de his qui not. infam. Niel. disp. feud. 3. in Corol. ad lit. A. Diss. Wesenb. in Parat. per l. 3. §. ult. de susp. tut. (27.) Olendorp. in præfat. Class. Rubr. de culpa Curt. 2. Conject. ad Fr. 28. *ubi resellit Zasium, qui contra sentit,* l. 1. sing. intellect. 2. *Imò dolus est* l. Magna. de V. S. *presumptus scilicet,* Gædd. ad l. 213. §. ult. de V. S. n. 2. *non nominis proprietate, sed interpretatione ac effectu Juris* l. 8. ff. Mandat. Don. d. l. lit. H. *differentia tamen doli & culpa in eo est, quod dolus certâ animi destinatione & proposito ladendi: Culpa verò segnitie, simplicitate ac inconsideranter admittatur.* (28.) *quibus pœna corporalis est præstituta* l. 23. §. 2. de ædil. Edict. *Exempla sunt in* l. 3. §. 1. & seq. de servo corrupt. l. 50. §. ult. de furt. *hinc si putator ramum de arbore dejiciens, non proclamat & sic prater euntem occidat, sanè non tenetur.* L. Cornel. de sic. *hac namq. dolum punit, non culpam,* l. 7. ff. ad l. Cornel. de sicar. *aliud exemplum ponit Speckhan Cent. 2. class. 2. q. 17. n. 9. diversum est in eo qui Titium occidit, cum Sempromium ferire seu occidere vellet, hic sanè ordinariâ* L. Cornel. *pœnâ tenetur, qui enim excusetur cum operam rei illicita, ex qua nascitur præsumptio, aliquem esse in dolo.* l. 5. Cod. de Injur. *ubiq. clamat divina severitas, ingeminat hu-*

mana

mana auctoritas non occides, suffragatur Nov. Elect. Aug. Const. 6. p. 4. Farin. Pr. Crim. p. 4. tit. de homicid. 14. q. 125. p. 3. n. 139. & seq. Thesaur. decis. 243. Thoming. decis. 38. Gotofr. à Bavo tr. Reatum. q. 7. n. 128. & seq. Fach. 1. c. 37. Harprecht. tr. Crim. §. 5. de pub. Jud. n. 209. cum seqq. dissidentes adducit Treutl. p. 2. disp. 32. th. ult. l. a. (29.) veluti in quibus res est mali exempli, ut in conceptionis, abortionis & amatorij poculi datione l. 3. §. adjectio, vers. sed ex ff. ad L. Corn. de sic. l. 38. §. qui abortionis ff. de pœnis Duar. in l. 5. §. 3. de inlit. Jurand.

POSITIO VIII.

Hujus culpæ reus est maritus curam mulieris negligens: (30.) sic dominus territorij, si non curet, ut provincia, quam regit, malis hominibus careat, (31.) damnum tamen si quod datum est, iter facientibus, non tenetur resarcire. (32.)

(30.) *Aut eam malitiosè deferens, Rauchb. p. 2. q. 20. qua in re se ejus hereditate indignum facit. l. 3. ff. de his quæ ut indignis, ibi Martianus inquit: Indignum esse. D. Pius illum decrevit qui manifestissimè comprobatus est idegisse, ut per negligentiam & culpam suam mulier, à qua hæres institutus erat, moreretur. Modest. Pist. q. 57. n. 2. & q. 90. n. 2. Consult. Sax. p. 2. q. 26. Tom. 2. Thomingius Consil. 49. p. 1. n. 10. (31.) l. 3. l. 33. ff. de Off. Præsid. (32.) Nullo enim jure obligatus est Dominus nec Prætorio nec civili Boccr. tr. de Regal. c. 2. n. 154. cum seqq. quod tamen requirit §. omnium Inst. de oblig. Facit. c. administratores 23. q. 5. ubi in terris Ecclesia communionem usq; ad condignam satisfactionem privari jubetur. Exinde apparet, non esse hanc pœnam, quam Doctores fingunt. Dissidentium agmini patrocinator Mynsig. literatissima nobilitatù, nobilissima*

literatura J.C. Cent. 5. obs. 70. & 71. Geil. 2. obs. 64. Beust. in Rubr. de Jurejur. n. 168. Gotofr. Ant. de feud. 9. th. 7. lit. C. per ea que adducit Thoming. pag. 1. conf. 18. quibus omnibus satisfacere exisimo Boceruim d. l. num. 156. Excipe tamen duos casus, quibus non iniquè ad damni resusionem Dominus territorij tenetur: 1. Quando scivit Robariam & prohibere potuit seu providere, sed non providit vel prohibuit. Florian. ad l. 1. §. summa. l. ff. de his qui dejec. Bertachin. tr. Gabell. q. 4. num. 14. per text. apertiss. in Novell. 134. cap. 4. facit c. non inferenda. 23. q. 3. Juncto c. 6. X. de sent. excom. 2. si dominus territorij, postquam certior factus est de rapina non confessim pradones persequatur, ut capti digno supplicio subju-gantur d. Nov. 134. c. 4. vers. si enim præter hæc.

POSITIO IX.

Insuper ejusdem culpæ reus est Doctor juris ignorans ius, in quo versatur (33.) ut & Medicus artis imperitia male curans aut secans. (34.)

(33.) Pacius in Auth. habita. C. ne filij pro pat. p. 52. Ignorantia enim Juris lata culpa est, cum jura omnes sciant, vel sci-re debeant l. 9. C. de legib. & ideo potius Legum Dolor quam Doctor dicendus. Neviz Sylv. Nupt. l. 5. n. 40. ubi duo notabilia exempla subdit. Cavalc. decis. 10. p. 2. n. 26. Cui meritò objici potest, quod Servio Sulpitio fuit objectum, de quo in l. 2. §. 43. vers. turpe de O. J. Alta hic & de apicibus Juris, ut utar verbis Gome-zij pullulasseit quæstio; An minor 25. annis J.C. in contractu la-sus restituatur in integrum? Affirmativa vox Sybillinis vaticinijs Apolliniq; Oraculo verior est. l. 1. n. ubi Duar. C. qui & ad-vers. quos Fach. 3. c. 5. licet enim ejus industriâ in Scholis probata sit, non tamen velitationibus forensibus idoneus est, facit quod ait Niel. disp. feud. 3. th. 3. ad lit. C. in fin. Insignia Do-
Eloratus

*Eloratus prematurè multis conferri, acceptâ fide diligentia im-
 sterum, ne hominum ingenio excellentium animi repulsa ignomi-
 nis à studijs abstrahantur. Diss. Mauric. tr. de in integ. Re-
 stit. c. 223. pag. 177. Oddi eod. tr. p. 1. q. 4 art. 12. ubi copiosè
 omnium Dd. sententias refert. Aliud est si inter patrocinandum in
 jure lapsus fuerit l. 8. §. 1. ad l. Aquil. Francisc. de Cald. ad l.
 si curatorem. C. de in integ. rest. n. 39. Mauric. d. tr. c. 223.
 Præcept. Hackelm. disp. 3. th. 9. lit. B. Diss. Sarmient. 3.
 select. interp. 12. (34.) l. 132. de R. J. §. imperitia Inst. de l.
 Aq. Coras. Miscel. lib. 4. c. 2. n. 6. in fin. qui etiam de levis-
 simâ culpâ tenetur quando ejus inexcusabili imperitiâ & culpâ
 agrotus fuit mortuus. l. 44. ff. eod. l. illicitas §. sicuti, de Off.
 Præf. unde etiam reus videtur l. Corn. de sic. Treut. p. 2. disp.
 32. thes. 5. lit. H. Arbitrariè tamen, non corporaliter puniendus
 est. Heig. p. 2. q. 26. n. 56. Speckhan Cent. 1. q. 24. nisi mali-
 tiosè agrotum deseruerit, aut dolus ejus arguatur. P. H. O. art. 134.
 notandum tamen, si imperitia Medici non sit circa ipsam morbi cau-
 sam, sed potius circa quasdam singulares circumstantias, in quib-
 us etiam peritus Medicus errare potest, tunc illa infirmitas judi-
 cij levi culpa assignatur.*

POSITIO X.

*Levis culpa (35.) est, non adhibere talem diligen-
 tiam seu custodiam in rebus alienis, quam diligens
 paterfamilias adhibet in suis, (36.) & in hac culpa est
 ludex (37.) imperitè judicans (38.)*

*(35.) Hac propriissimè culpa & in specie desidia ac negligentia
 dicitur. l. 72. ff. pro socio. l. 13. §. ult. de pig. act. Et opponitur
 diligentia exacta, §. fin. Instit. quibus modis re contrah. obl.
 Dolo autem non est proxima, nec casui fortuito. Vult. J. R. d. c.
 7. n. 82. atq; in dubio cum culpa fit mentio, hac subintelligitur.*

l. §. 3. & l. seq. §. 5. ff. de reb. auth. Jud. possid. Zas. in intellect. Jur. sing. c. culp. non div. per spec. nisi materia subiecta aliud suadeat, ut in dicta l. 132. de R. J. §. Imperitia Inst. de l. Aquil. l. 6. eodem, plures exceptiones adducit Vult. in disc. Schol. p. 139. Diff. Rævard. ad l. 23. de R. J. p. 198. per l. 16. §. 1. & l. 36. §. 1. ff. de revind. *De quibus in ipso conflictu interfabimur.* (36.) l. 25. §. 16. ff. Fam. hercisc. l. 22. §. 3. ad Trebell. *Exemplum est in parentibus Christi, qui Hierosolymâ è seculo domum reversuri, eam in Christo puero custodiendo diligentiam non adhibuerunt, Quam secundum communem hominum naturam parentes adhibere solent. Sic etiam in depositario, qui dimittit rem in cubiculo cista non occlusâ vel clave non exemptâ, quod diligens paterfamilias facere haud solet.* d. l. 22. §. sed enim d. t. ad Treb. *Alia multifaria exempla adducit Lubler tr. de incend. c. 4. n. 26. ad quem remitto: ne crambes repetita stomachum moveat.* (37.) Delrio p. 142. *Exemplum tutorum quibus equiparatur l. 63. de ritu nupt. Facit quod utrumque munus non sit voluntarium, sed ad ejus administrationem nolentes volentes adigantur. Hos ergo si nil dolo admiserint, purgabit negotij gravitas, excusabit officij necessitas* l. 5. §. 13. & l. 22. ff. de his quæ ut indig. (38.) *Quo casu ex quasi delicto tenetur l. ult. ff. de extra ord. cog. Cui graviter obstat §. 7. Inst. de l. Aquil. ibi Medicus si perperam medicamentum dederit ex vero delicto nempe l. Aquil. tenetur. Verum diversitatis rationem vide apud Vult. ad pr. Inst. de obl. quæ q. ex del. n. 3.*

POSITIO XI.

Levisima culpa (39.) est, non adhibere exactissimam & summam diligentiam, quam diligentissimus & prudentissimus paterfamilias, supra communem hominum naturam suis rebus præstat. (40.)

(39.)

(39.) Penè non est culpa nec implicitè culpa nomine continetur l. ii. ff. de neg. gest. à casu fortuito parum distat, & vix ab eo discerni potest Delrio p. 120. Hanc Aristoteles appellat ἀναρμία, aberrationem quasi non omnis culpa vacuum: Quam incurrit tonfor, si Sellam collocavit in loco periculoso, ubi vel pila lapidulentis pueri in novaculam incidere potuit, atq; ita is quem sub manu habet, vulneratur, aliud exemplum. in l. 27. §. si fornic. ff. ad l. Aquil. extat. Probatur hæc culpa 1. ex l. 44. ubi Gotofr. ff. eodem. ii. l. 3. §. 1. ff. naut. caup. Stab. cuius legis inductionem vide apud Hillig. d. l. lit. t. iii. Quia interdum requiritur diligentia diligentis in l. 14. de pig. act. quandoq; diligentissimi l. 18. pr. commodati. Nec valet glossema, superlativum contineri sub positivo, siquidem quem doctum dico, non statim dico doctissimum: Ita quem diligentem dico, non statim dico diligentissimum. Vult, in disc. Sch. p. 128. Diff. latè Donel. ille Juris Oceanus d. l. lit. S. præterea continetur hæc culpa interdum diligentia & custodia nomine. l. si ut certo §. §. 2. in fin. & §. fin. Commod. Anton. Fab. 3. conject. 5. Sic interdum vocatur custodia plena vel diligens l. 2. §. custodiam ff. de peric. & commod. rei vend. l. 1. §. 7. de fugit. Ideò quando diligentia ab aliquo requiritur, is levissimam culpam præstare tenetur. l. 6. ff. de administr. rer. ad civ. pertin. Raüchb. p. 2. q. 10. n. 32. nisi subiecta materia aliud poscat l. 1. in pr. ff. de tutel. & rat. distrahend. Quæ persona hæc culpam teneantur latè exponit Lubl. d. l. num. 35. (40.) §. 1. vers. quo casu Inst. de obl. quæ q. ex contr. l. i. §. is verò de O: & A. Schneidevv. rubr. de mut. num. 38. Instit. quib. mod. re contrahi. obl. Gædd. in l. cedere diem §. lata culpa in fin. de V. S. Breviter hic. Lata culpa est omittere quod omnis: levis quod diligens: levissima quod diligentissimus paterfamilias fuisset facturus.

POSITIO XII.

Casus fortuitus (41.) est qui humano consilio prævideri nequit, (42.) aut si prævideri, non tamen impediri potest (43.)

(41.) *Vocatur aliàs fortuna* l. 8. de Prof. & Med. *Casus major* l. 7. ff. de edendo. *Casus fatalis* l. 5. in med. C. de Appel. *periculum* tot. tit. ff. & C. de peric. rei vend. *Excipe tamen* l. 37. §. 1. ff. de neg. gest. l. 35. de reb. cred. l. 13. §. 1. de lib. caus. *Philosophi & Physici casus fortuitos dicunt* ἀόριστοι καὶ ἀνέμετοι, καὶ τὸ ἄντικρυν. Aristot. *Philosophorum Aquila* l. 2. & 5. *Eth. plures appellationes tradit* Lubl. d. tr. c. 2. n. 2. cum seq. & Alem. in palæst. consult. p. 960. (42.) l. 2. §. 7. ff. de administr. rer. ad civ. pert. l. à procuratore 13. C. mandat. l. 28. C. locat. (43.) *Vnde etiam vocatur vis divina quam Græci θεῶν βίαν nominant, ut sit quasi divina quedam in homines animadversio, cujus evitandi facultatem Deus hominibus ademerit* Gajus in l. 25. §. vis major. 6. ff. locat. Everh. Speckhan. Cent. 2. cl. 2. q. 17. p. 400. ubi de casuum fortuitorum appellationibus, definitionibus, speciebus, causis, exemplis latè.

POSITIO XIII.

Eoq; pertinet bellum (44.) & prædonum incursus, (45.) pestis, (46.) Incendium, (47.) homicidium caluale, (48.) naufragium, (49.) mortes & morbi animalium, (50.) fuga servorum, (51.) sterilitas, (52.) furtum (53.) & plura alia. (54.)

(44.) l. 1. §. 1. & 2. ff. de pos. l. 1. C. commod. Dd. in l. hostes 118. de V. S. adeoq; *justus timor belli*, argument. l. habitatores §. ult. locat. *Pejor enim est ipso bello* Dec. Consil. 312. *sic etiam belli apparatus pro casu fortuito habetur.* Menoch. de recap.

recup. poss. remed. 12. & 22. (45.) l. 6. C. de pig. act. l. inter-
caus. 26. §. 6. ff. mand. *Hinc si testis à piratis in itinere exspolia-
tus fuerit, produens non tenetur ad damnum resarciendum* Ja-
cob Ayer in process. histor. c. 4. obs. 1. n. 31. (46.) l. 18. ff.
commod. Delrio p. 279. *pestis enim & bellum equiparantur:*
Peguer. q. criminal. 8. n. 4. *Igitur recedens de domo locata ob
timorem pestis, non tenetur pro residuo temporis ad pensionem, quip-
pe nulla culpa in hoc ei imputari potest.* Argum. l. 5. C. locat.
Geil. 2. obs. 23. n. 7. *ubi distinguit,* Ripa de peste p. 2. n. 18. &
23. Borch. de feud. c. 8. n. 21. (47.) l. 15. §. 3. ff. locat. l. 52. §.
3. ff. pro soc. *nisi culpa vicini extortum sit, ut infra dicam* (48.)
C. dilectus cum seqq. c. ex literis c. Johannes. X. de ho-
mic. Casual. *Veluti, quando securis ligna secanti è manubrio
excidit, & alterum fortè fortuna praterambulanti tangit & in-
terimit.* (49.) l. 2. §. quod diximus ff. si quis caut. Judic. sist.
l. 1. §. ait Prætor ff. deposit. (50.) d. l. 18. ff. commod. l. 15.
2. §. locat. (51.) l. m. 23. de R. J. (52.) l. ex conduct. §. 2.
ibi Gotofr. ff. locat. Cujac. l. 15. obs. 28. circap. fin. *ob hanc
à conductore rectè petitur remissio pensionis.* Panschn. p. 1. q. 2.
per tot. *Secus est in Emphyteuta:* Fach. 1. controv. c. 89. vers.
Ceterum re diligentius. Harprecht. de locat. & conduct. p.
234. n. 357. cum seqq. Gerhar. Instit. decad. 15. th. 2. Diss.
Molin. in consuet. Paris. tit. 2. §. 62. n. 58-60. & seqq. Cot-
ta. in suis memorab. in verbo Emphyteuta regular. (53) *Si
nulla culpa præcesserit,* Sebast. Medic. tr. de cas. fortuit. q. 13.
n. 18. *quale furtum est quod à domesticis perpetratur* Wesenb.
conf. 36. num. 28. p. 1. Gribald. Moph. in commun. opin.
verb. furt. *quis enim ab ejusmodi personis in quibus est confiden-
tia sibi cavere poterit, etiamsi diligentissimus sit, atq. ita intelli-
gi potest* text. in l. 14. §. idem 6. ff. de furt. (54.) *de quibus*
Speckhan. d. l. *huc refer & inundationes aquarum, item quan-
do fur*

do fur rupto laqueo absq; carnificis culpa in terram incolumis ca-
dit de patibulo, qui tamen iterum strangulari debet ex sententia
Harprecht; tr. crim. pag. 95. n. 65. cum seqq.

POSITIO XIV.

Insuper in casu fortuito hoc regulare est, ut à
nullo præstetur, (55.) unde in re locata ad locatorem
pertinet, (56.) sic etiam incendium. (57.)

(55.) l. nra. 23. de R. J. l. 1. C. deposit. Sic Creditor in pigno-
re illum non præstat Neguzant. memb. 3. sept. p. princ. n. 4.
& 5. Sic nec fidejussor Anton. Hering. de fidejuss. cap. 24. n.
210. Ubi Franci argumenta contraria diluit. Præstari tamen so-
let casus fortuitus, si mora aut culpa præcesserit l. quod te §. ff.
de reb. cred. (56.) l. quæ fortuit. C. de pig. act. Bronch.
miscel. Cent. 1. assert. 71. In eo Doctores acriter configunt &
cimmericijs quasi involuti tenebris obambulant; An conductor fun-
di aut prædij præsertim pecorum quæ aestimata accepit casus &
mortes præstare teneatur? Nonnulli affirmant, contra verò in termi-
nis terminantibus de equitate rectè post l. 52. §. 3. ff. pro soc. ne-
gat. Rauchb. p. 2. q. 29. num. 3. & seqq. (57.) l. 15. §. 3. locat.
Rauchb. p. 2. q. 10. n. 51. Alex. Raudens. decis. Pisanâ 6. Lubl.
d. l. c. 2. n. 62. & seqq. Koppen decis. 38. n. 24. & seqq. Ping.
q. Sax. 24. Coler. decis. 186. Nic. Sudor. l. 2. disp. civil. pag.
141. & seqq. Aliud est, si quis domi stipulam aut sarmenta cau-
sa exurendi incendat, & interim ignis ulterius serpat ac vicinas a-
des succendat, l. capital. §. 12. ff. de pœn. Menoch. A. J. Q. C.
390. n. 10. & seqq. Gail. 2. obs. 21. & 22. Vtrum autem inhabi-
tator, culpam suam ac suorum domesticorum absuisse, An verò
vicinus qui damnum sustinuit culpam & negligentiam eorum ad-
fuisse, probare & ostendere teneatur, hic disquisitionis est! & quam-
vis Moller. l. 4. Semest. c. 31. prius affirmet, eamq; sententiam re-
ctiorem

rectiorem esse dicat, negativa tamen ad stipulamur sententia. per eam
que tradit Rauchb. d. q. 10. n. 50. cum seqq. Coler. Isagog.
Inst. p. 2. disp. 3. Corol. 4.

POSITIO XV.

Præcedens positio non est perpetuò catholica,
sed restringenda venit in eo qui casum fortuitum in
se recepit, (58.) nam tunc conventio operatur, ut te-
neatur de casu insolito. (59.)

(58.) Latiss. Panschm. p. 1. q. 6. *ubi undecim opiniones exam-
missim & solidissimè examinat.* Harp. ad Tit. Inst. de satisfat.
pag. 301. n. 21. & seq. (59.) *Is enim casus nomen propriè meretur,
qui est insolitus.* l. 78. §. ult. ff. de contrah. empt. l. 15. §. 2. lo-
cat. Pinel. in l. 2. C. de resc. vend. p. 1. c. 3. n. 30. cum seq.
Fach. 1. contrav. c. 86. Bronch. misc. 1. assert. 15. Diss. Do-
nel. 16. com. c. 50. Gail. 2. obs. 23. n. 18. Gometz. Var. re-
solut. c. 3. n. 19. *Commentitia igitur & à jure alienissima est Dd.
distinctio, quam inter casus fortuitos, solitos & insolitos, in vexe-
runt.* Pansch. d. l. q. 7. per tot. Menoch. A. J. C. l. 2. Cent. 1.
cap. 80. *Vide tamen quem casum insolitum dicant interpp. apud*
*Pansch. q. 8. secundo facit, quod pactum generale de casibus for-
tuitis recipiendis sufficiat, nec speciali opus sit* l. 7. §. 15. de pact. l.
39. ff. mand. l. 5. C. de pig. act. Pinel. d. l. n. 28. Thoming.
decis. t. n. 18. Diss. Costal. in l. sed et si §. 4. ff. si quis caut. in
Jud. per l. 1. C. commod. l. 22. C. de neg. gest. l. 1. C. depo-
sit. *quibus respondet* Pansch. q. 9. & Hedem. disp. 24. th. 7.

POSITIO XVI.

Prælibatis communibus contractuum admini-
culis, videndum jam se offert quid in contractibus
(60.) præstandum veniat. Pro regula autem tenen-
dum

pum. I. Contractus (61.) qui solius dantis causa fi-
unt, dolum & latam culpam. II. Qui dantis & acci-
pientis simul, præter dolum latam & levem. III. Qui
verò solius accipientis gratia præter dolum, latam,
levem & levissimam culpam recipiunt. (62.) nulli
autem casum fortuitum (63.)

(60.) Contractus definitio proba extat in l. 19 de V. S. ubi G. edd.
(61.) intellige & quasi contractus (quorū species sex enutmerantur
in tit. de obl. quæ q. ex contract.) qui malè contractus impro-
prij vocantur §. 2. Inst. de obl. (62.) l. 108 §. cum 12. de legat. 1.
Bronch. Cent. 2. assert. 33. Niel disput. extraord. 3. th. 2. Idem
statue in quatuor innominatis contractibus cum Delr. c. 18. (63.)
Excepto mutuo §. item is. 2. Inst. quib. mod. re. contrah. obl.
Dominium enim cum in accipientē transferatur, meritò accipientē
tanquā domino perit l. 9. C. de pig. act. Ph. Mat. ad l. nr. 23. de R.
J. n. 85. & seq.

POSITIO XVII.

Primi generis contractus sunt, depositum (64.)
precarium (65.) & agrimensoris opera (66.)

(64.) l. 1. §. 20. & seq. ff. de posit. Hinc si res deposita furto perje-
rit, depositarius nō tenetur l. 20. ff. eod. si bicenim imputet, cur tali ho-
mini negligenti tradiderit Sturt. ad l. 23. de R. J. p. 140. n. 6. & 7.
Diff. Henr. A Suerin. repet. lect. c. 19. quod verum est nisi hono-
rarium intervenerit l. 1. §. 8. & §. seq. ff. de posit. si ve deposito se
obtulerit, quibus casibus de levissima culpa tenetur Dec. in l. nr. 23.
de R. J. n. 7. Motz. de contract. tit. de divis. de pos. n. 3. (65.) l.
8. §. eum 3. de precar. magis enim est beneficium quod ex liberali-
tate descendit, quā contractus d. l. 8. §. 3. quod accipienti prodesse non
nocere debet Wesenb. in parat. de precar. n. 4. si tamen mora
ejus

ejus qui rogavit intervenit, tenetur de levissima culpa l. 37. pr. de reb. cred. (66.) l. 1. §. 1. ff. si mens. fall. mod. dix.

POSITIO XVIII.

Secundi generis sunt venditio, emptio (67.) locatio rerum (68.) pignus (69.) dotis datio (70.) societas (71.) rerum communio (72.) tutela (73.)

(67.) *Quod sæpè 35. §. 4. de cont. empr. quæ loquitur de tempore quod præcedit traditionem. Si autem emptor moram adhibere cepit, non culpa sed dolus tantum præstatur à venditore l. 17. de peric. & commod. rei vend. (68.) l. 60. §. 7. loc. Surdus decis. 87. Aliud est in locatione operarum, veluti in rebus quæ facilius franguntur, ubi præstatur culpa levissima l. si merces. §. qui columna. & l. item quæritur §. si gemma ff. eod. Foman. in prælect. ad tit. locat. cond. c. 4. Diff. Vult. d. l. p. 129. non admittens discrimen inter locationem rerum & operarum. (69.) §. creditor Inst. quib. mod. re contrah. ob l. l. sicut C. de pignor. Quod verum est de pignore conventionali, secus in pignore Prætorio vel Judiciali in quo creditor solum de lata culpa tenetur l. prætor ait §. est præterea ff. de reb. auth. Jud. possid. tot. tit. C. de præp. pig. (70.) l. 17. de Jur. dot. de qua l. Ph. Mat. d. l. n. 73. & seqq. aliud est si res dotales assimata sint vel numero, pondere, mensuravè consent l. 14. l. 61. l. 46. ff. d. tit. aut si mulier moram fecit in dote recipienda. Vbi maritus dolum duntaxat præstat l. 9. & 26. ff. solut. matrim. (71.) §. fin. Inst. de soc. l. 52. §. 2. ff. eod. Bocet. hic c. 4. n. 13. (72.) l. si 4. C. commun. divid. Donel. d. l. lit. Z. ubi ad contraria respondit. (73.) l. 7. ibi quicquid dolo vel lata culpa. C. arbit. tut. Alienarum enim rerum cura difficilis est inquit Tullius l. 1. offic. Anton. Coler. Isag. Jurispr. Inst. p. 2. disp. 4. Cor. A. Diff. Damhod. in patroc. pupil. c. 7. n. 6. & seqq. Harmenop. l. 6. tit. 2. qui putant tutorem etiam teneri de levissima culpa.*

POSITIO XIX.

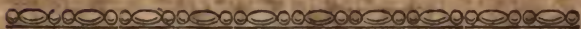
Tertij generis contractus sunt, commodatum
(74.) mandatum (75.) mutuuum (76.) & negotio-
rum gestio. (77.)

(74.) §. item is. 2. Inst. quib. mod. re contrah. obl. ubi
Wesemb. l. 5. §. 2. in fin. l. 18. ff. commod. Borch. de obl. &
act. c. i. n. 35. cum seqq. Gometz. Var. resolut. l. 2. c. 7. n. 3.
*Interdum sua causa solum quis commodat, veluti si sponsa sue
quod ornatus ad se deduceretur, commodet, & tunc solus dolus præ-
statur l. sicut 5. §. 10. ff. d. tit. sin. verò utriusq. gratis res com-
modetur cum dolo levis culpa præstatur, d. l. 18. ff. commod. (75.)*
l. 8. §. fin. ff. mand. l. à procur. C. eodem. ibi: procuratorem seu
mandatarium in alienorum negotiorum administratione omnem
culpam, non etiam casum fortuitum præstare scriptum est We-
senb. in parat. hoc tit. n. 10. Pacius 4. Evay. 83. Dissidentes
refellit Niel. d. l. ad lit. H. Geor. Mart. in contrar. non con-
trar. p. 121. (76.) Philip. Math. in l. nra. n. 86. (77.) §. i. in fin.
Inst. de obl. quæ q. ex contr. l. si mater 24. C. de Usur. in qua
quæsitum fuit, an mater quæ negocia gessit usuras pecunia, quam
administravit, præstare compelli possit, respondit Imperator compelli
posse, ratio quia omnem diligentiam præstare debet, quod
non intelligi potest de diligentia communi, alioquin decisio esset in-
epta, cum diligens paterfamilias possit rebus suis præesse, ut nullam
habeat pecuniam usurariam, vide Sichard. in l. tutori 20. C.
de neg. gest. Donel. 15. Com. 15. Schegk. disp. Inst. 20. th.
3, lit. D. Diff. Delrio hic c. 14. Hyppol. à Coll. in l. nra. 23. de
R. J. pag. 104. Gilb. Reg. l. Evay. c. 19. Arum. Inst. disp. 15. th. ii.
qua obijciuntur ipsa ponderabit disputationis trutina.

Plura qui velit subsidiariam Interpp. conferat
operam. MONITI MELIORA SEQUEMUR.

- I. Victoriæ cupiditate ferventissima est quæstio :
An IC. rectè præferatur Medico ? quod putat
Gerh. à cujus sententia ne latum unguem disce-
dimus.
- II. Hoc placet indagare : An cautio de non offen-
dendo à muliere, rectè petatur ? Affirmatè con-
cludit Moller. cujus sententiam obrationes &
textus meritiò sequimur.
- III. Quæstio non cassæ nucis est : An sponsa sponso
ab intestato succedat ? Negantium sententiæ al-
bum apponimus calculum.
- IV. Complementi loco quæritur : An qui per jocum
furem aliquem nominaverit, videatur fecisse in-
juriam ? Negativè patrociniū suscipimus.

SOLI DEO GLORIA.

ACCLAMATIO AD ORNATISSIMUM
Dominum Respondentem.

Doctrinam finxit Phœbus sudore parandam.
Pigro à pigritia nulla corona venit.
Semitæ fundata est cunctis virtutis & artis.
Quemq; suo merces digna labore manet.

*Quid Friderice tibi mercedis, quæve corolla
Cextanti, vel quid commoditatis erit?
Præside dum cancro culpam casumq; dolumq;
Comprimis ardenti sedulitate tuâ.
Cura tuæ patriæ, fama indelebilis, ardor
Divinæ Themidis, gaudia, nomen, opes.
Hinc puer haud puer es, fortis sed Marte virili.
Indubiâ dubias protegis arte theses.
Maeste tuo ingenio puer ô formose, brabea,
Palma, concernit quæ tibi palma, cape.*

Synceri affectus & Φιλίας de test. ergo depp.

M. BALTHASAR SIMON Smal-
cald: Fr. Poëta Cæsarius.

